

Като вземем предвид времевия мащаб, това е разпадането на хроника Е от рис. 6.59. Кратката летопис C_0 е **ОРИГИНАЛЪТ**. Тя описва епохата от X до XIII в. от н.е. А от епохата XI–XIII в. от н.е. до нас са стигнали **ТВЪРДЕ МАЛКО СВЕДЕНИЯ**.

7. „СКАЛИГЕРОВИЯТ УЧЕБНИК ПО ДРЕВНА ИСТОРИЯ“ Е СЛЕПЕН ОТ ЧЕТИРИ ДУБЛИКАТИ НА КРАТКАТА ЛЕТОПИС ОРИГИНАЛ

Като съберем тези „кратки летописи“ по вертикала и ги идентифицираме чрез слепването на еднакви букви, поставени една над друга, очевидно е, че получаваме „дългата летопис“ Е. Това ни позволява условно да запишем, че:

$$E = C_1 + C_2 + C_3 + C_4.$$

От значение е, че четирите реда, всеки от които изобразява една кратка хроника, съставена от фрагменти на „Скалигеровия учебник“, всъщност са еднакви.

При това летопис C_2 се прилепва към летопис C_1 с изместване от 333 години надолу.

Летопис C_3 се прилепва към летопис $C_1 + C_2$ с изместване от 1050 години.

И накрая летопис C_4 се прилепва към летопис $C_1 + C_2 + C_3$ с изместване от 1778 години.

И трите измествания се отброяват от една точка. Тези резултати са напълно съгласувани с независимите изводи, получени от А. Т. Фоменко в [904], [908] въз основа на **АСТРОНОМИЧЕСКОТО** датиране на затъмненията и хороскопите.

Едно от обясненията на А. Т. Фоменко за този резултат е следното. „Скалигеровият учебник“ по древна и средновековна история на Европа и Азия е наслоен летопис, получен от слепването на четири еднакви екземпляр от кратката летопис C_1 . Другите три летописи C_2 , C_3 , C_4 произлизат от летопис C_1 чрез изместването ѝ надолу във времето с 333 години, 1053 години и съответно с 1778 години. Разбира се, посочените величини на изместванията са приблизителни.

С други думи, „Скалигеровият учебник“, а затова и съвременният учебник по история, напълно „се възстановяват“ от по-малката част C_0 , разпо-